

Fluisterboottocht op De Blankaart op 17 mei

Zondag 17 mei kwamen 42 leden samen aan het natuurgebied De Blankaart in Woumen want daar was om 8 uur een tocht met twee fluisterboten geboekt. Het had 's nachts geregend, maar voorlopig bleef het nu droog.

De Blankaart is een overstromingsgebied van de IJzer van ongeveer 1000 ha waar talloze dieren- en plantensoorten voorkomen die dit soort habitat verkiezen. Ongeveer de helft van de oppervlakte bestaat uit water en rietkragen, de andere helft uit natte wei- en hooilanden. Je kan er een wandelpad rond en doorheen het natuurgebied volgen, maar deze keer kregen wij een unieke kijk op dit prachtig stuk natuur vanop het water. Onze natuurgidsen/bootsmannen waren niemand minder dan de conservator Guido Vandenbroucke zelf en Berry de Keyser.

Het duurde niet lang of we zagen verschillende watervogelsoorten, waaronder bergeenden, futen, Nijlganzen, meerkoeten, knobbelzwanen, kuifeenden en naar het einde van de tocht toe kregen we ook nog een koppel krakeenden en een overvliegend koppel tafeleenden te zien. Op een eiland bevindt zich een gemengde broedkolonie van vooral blauwe reigers, lepelaars en koereigers. Lepelaars kregen we deze keer niet te zien, maar de andere twee soorten wel en in overvloed. Ook een kwak vloog plots op. In het riet hoorden we de snor, Cetti's zangers, rietzangers en kleine karekieten zingen. Vanop een paaltje speurde een gele kwikstaart de omgeving af. Ondertussen hoorden en zagen we koekoeken. Zwaluwen scheerden over het water op jacht naar insecten. Plots hoorden we een veldleeuwrik zingen. Even later zagen we hem neerdwarrelen. Kieviten lieten ons genieten van hun acrobatische vlucht. En als kers op de taart zagen we één van de zeearenden in een dode boom zitten.

Dit gebied bevat natuurlijk ook een aantal typische plantensoorten. Tegen de rietkragen zagen we bijvoorbeeld grote groepen gele plomp, een soort waterlelie. Op de graslanden bloeiden echte koekoeksbloemen.

Toen de fluisterboten terugvoeren naar de aanlegplaats, begon het wat te druppelen. Net op tijd terug dus.

Het geruisloos tussen de rietkragen varen is een aparte belevenis en smaakt zeker naar meer. Iedereen heeft ervan genoten, ook van de deskundige uitleg van de gidsen.

Nadat iedereen weer vaste grond onder de voeten had, was er nog gelegenheid om een drankje te nuttigen en wat na te kaarten in een cafeetje op wandelafstand van de parking.

Johan Ameel

